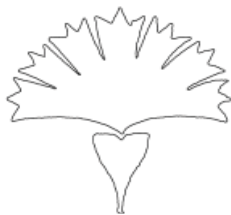

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιανουάριος 2010

αρ. φύλλου 132

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΠΟΙΟΣ ΚΥΒΕΡΝΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ:

Όσοι είχαν αυταπάτες ότι η εκλογή Ομπάμα θα σήμαινε μια μεγάλη αλλαγή προς το καλύτερο για την Αμερική και για τον κόσμο όλο μάλλον προσγειώνονται στην πραγματικότητα. Ακόμη και στα εσωτερικά κοινωνικά προβλήματα το πρόγραμμά του καρκινοβατεί.

Ο Ομπάμα στα χνάρια του Μπους

Στην εξωτερική του πολιτική, αν και κατάλαβε μετά το φιάσκο της Γεωργίας ότι δεν μπορεί να έρθει σε ανοιχτή σύγκρουση με τη Ρωσία κι έκανε πίσω στην αντιπυραυλική ασπίδα, κατά τ' άλλα συνεχίζει στη γραμμή του προκατόχου του, όπως στο Αφγανιστάν. [Γι' αυτό άραγε τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ για την ειρήνη;] Χρησιμοποιεί μάλιστα και τις ίδιες μεθόδους, μεταξύ αυτών και την «τρομοκρατία» ως μέσο επιβολής σε λαούς και κυβερνήσεις. Τελευταίο του «κατόρθωμα» η αποστολή στρατευμάτων κατοχής στην πληγείσα από το φονικό σεισμό Αϊτή.

Ορκίζεται πίστη στα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά δεν ενοχλείται όταν κατάφωρα τα παραβιάζουν οι σύμμαχοί του. Δεν ενοχλείται ούτε από την ανατίναξη του μνημείου των Γεωργιανών που έπεσαν στον πόλεμο κατά του ναζισμού, ούτε από την απαγόρευση των κομμουνιστικών συμβόλων και ιδεών στην Πολωνία (η ποινή είναι 2 χρόνια φυλακή), ούτε από την προσπάθεια απαγόρευσης του Κ.Κ. της Τσεχίας, το οποίο (ορθώς) κατηγορούσαν για την απαγόρευση άλλων κομμάτων στη διάρκεια της δικής του εξουσίας, ούτε από τη διάλυση του φιλοκουρδικού κόμματος στην Τουρκία, ούτε από τα εγκλήματα των Ισραηλινών στη Λωρίδα της Γάζας, ούτε από τη δικτατορία στην Αίγυπτο, ούτε από τη συνεχιζόμενη κατοχή του 40% της Κύπρου, ούτε από πολλά άλλα.

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΕΥΧΕΣ

Η «Ε» εύχεται σε όλους τους αναγνώστες της καλή χρονιά και τους παρακαλεί να μην ξεχνούν τη συνδρομή τους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ:

Αν δεν ήταν τραγωδία, θα ήταν ανέκδοτο

Είναι πρωτοφανής, ακόμη και στα ελληνικά χρονικά, ο τρόπος άσκησης της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης του Γ.Α.Π. Εμφάνισαν μετεκλογικά ένα δυσθεώρητο έλλειμμα, που καμώνονται ότι δεν το περίμεναν, ενώ το γνώριζαν επισήμως προεκλογικά τουλάχιστον από τις 8-9-2009. Από τότε που συγκροτήθηκε η κυβέρνηση επιδίδονται σε μια άνευ όρων **κατατρομοκρατηση της ελληνικής κοινωνίας**, με καθημερινές διαρροές σκληρών και αλλοπρόσαλλων μέτρων, με τη συνδρομή των ΜΜΕ των διαπλεκόμενων και των παπαγάλων τους. Περνούν κλίμα επικείμενης καταστροφής και εν συνεχεία βομβαρδίζουν με συνεχείς διαρροές για τους φόρους και τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις που θα επιβάλουν. Για να χρυσώσουν το χάπι, χρησιμοποίησαν ήδη την παλιά συνταγή, δηλ. να διαρρέουν ποιοι φοροδιαφεύγουν (π.χ. μεγαλογιατροί, τραγουδιστές κ.λπ.), χωρίς φυσικά ποτέ να τους πιάνουν. Αυτή η «μεθοδολογία» διαμορφώνει ζοφερό κλίμα κι έχει προκαλέσει μείωση της ζήτησης, διαρροή κεφαλαίων σε τράπεζες του εξωτερικού, περιορισμό

(συνέχεια στη σελ. 6)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Πριν από λίγους μήνες φαινόταν ότι υπήρχε μια γενική συμφωνία για την αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος των μεταναστών στη χώρα μας, «νόμιμων» ή λαθραίων. Εξαιρέσεις μόνο ο ΣΥΝ της απόλυτης ανευθυνότητας και οι ομάδες που ανοικτά πολεμούν επ' αμοιβή ή ανοήτως ο,τιδήποτε ονομάζεται ελληνικό. Και ξαφνικά, μέσα στο γενικό αλαλούμ που προκαλεί η «κυβέρνηση» του Γεωργίου (όχι, είναι αλήθεια, του ΠΑΣΟΚ), μας προέκυψε η πρόθεσή της να προχωρήσει σε γενική νομιμοποίηση των πάντων, σε **χορήγηση, μετά 5ετία παραμονής, ιθαγένειας - υπηκοότητας και**

(συνέχεια στη σελ. 8)

ΠΟΙΟΣ ΚΥΒΕΡΝΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ;

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Απ' όλ' αυτά δεν ενοχλείται ούτε η ποικιλοτρόπως εξαρτημένη από τις ΗΠΑ **Ευρωπαϊκή Ένωση**, η οποία σε ένδειξη ευπειθείας όρισε ως «υπουργό» της των εξωτερικών την Αγγλίδα Κάθριν Άστον. «Η άσημη και πολιτικά ανυπόληπτη τέως επίτροπος εκτιμάται ότι θα ακολουθεί πιστά τις εντολές του Φόρεϊν Όφισ», έγραψε ανήσυχος (23/11/09) ο «Φιλελεύθερος», η μεγαλύτερη εφημερίδα της Κύπρου, και πρόσθεσε: «Εύλογα ερωτήματα γεννά ωστόσο η απόφαση του πρωθυπουργού της Ελλάδας Γιώργου Παπανδρέου να πρωτοστατήσει στην εκλογή της Βρετανίδας βαρόνης».

Πρωτοφανής η υποτέλεια

Ενώ πληθαίνουν τα κράτη που σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό ακολουθούν μια αδέσμευτη πολιτική προς το συμφέρον των λαών τους, στην πατρίδα μας κυβερνά (και με δική μας ευθύνη, βεβαίως) μια ολιγάριθμη ομάδα, ανεπαρκής από κάθε άποψη, που το κύριο μέλημά της είναι να **υπηρετεί την αμερικανική διοίκηση**, που την έφερε και τη διατηρεί στην εξουσία. Πρώτη φορά μετά τα φρικτά μετεμφυλιακά χρόνια η υποταγή μιας ελληνικής κυβέρνησης είναι τόσο απροκάλυπτη. Ακόμη και η κυβέρνηση Σημίτη, αν και πλήρως υποτελής, προσπαθούσε να εμφανίσει ως δικές της τις αποφάσεις που άλλοι της υπαγόρευαν. Τώρα ούτε αυτή η προσπάθεια γίνεται.

Ο χειρισμός των **οικονομικών** μας γίνεται φανερά πλέον από τους γραφειοκράτες των Βρυξελλών, εντεταλμένους να μη σταματήσει η μεταφορά πλούτου από τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα της χώρας μας προς τους μεγαλοεπιχειρηματίες της Δ. Ευρώπης (βλ. ειδικό άρθρο). Οι 3 ελεγκτές-υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης (από τους οποίους οι 2 Έλληνες!), που «αποφασίζουν και διατάζουν» μια εκλεγμένη κυβέρνηση, δε γνωρίζουμε πόσο ενοχλούν τους εντολοδόχους, αλλά οπωσδήποτε ενοχλούν τον ελληνικό λαό, τουλάχιστον όσους διατηρούν κάποια αξιοπρέπεια. Ευτυχώς ... αμέσως μετά την αναχώρηση των 3 έσκασε η βόμβα των «τρομοκρατών» στο Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη (αυτό που είχαν κάνει οι άλλοι «επαναστάτες» πριν από ένα χρόνο), οι αναλυτές των τηλεοπτικών παραθύρων προέκριναν τη βόμβα ως μείζον θέμα και οι 3 ελεγκτές ξεχάστηκαν. (Εμειναν, δυστυχώς, οι εντολές τους.) Σχεδόν απαρατήρητοι πέρασαν και οι ελεγκτές του ΔΝΤ τις ίδιες μέρες (που δεν τους κάλεσε κανένας).

Σοβαρές απειλές

Εξυπηρετώντας τα ξένα συμφέροντα, αυτή η κυβέρνηση **θέτει σε κίνδυνο την εδαφική**

ακεραιότητα της χώρας, ακόμη και την ίδια την κρατική της υπόσταση με τα νομοσχέδια του κ. Ραγκούση, τις συνεχείς παραχωρήσεις προς την Τουρκία και τη συνεχή απαξίωση των Ενόπλων Δυνάμεων (βλ. ειδικά άρθρα). Γραμματέας του κόμματος (Ξυνίδης) ορίζεται ο εκλεκτός του τουρκικού προξενείου (σύμφωνα με την έγκυρη τοπική εφημερίδα «Αντιφωνητής»), άγνωστος έξω από την εκλογική του περιφέρεια. Ειδική Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας αρμόδια για τα προγράμματα εκπαίδευσης των παιδιών μας είναι η κ. Δραγώνα, που γράφει στο βιβλίο της: «Η ελληνική ταυτότητα δεν υπήρχε πριν από το 19^ο αιώνα ... κάποιοι από το εξωτερικό μας είπαν το 19^ο αιώνα ότι είμαστε Έλληνες κι εμείς το δεχθήκαμε, για να κοινομήσουμε»!! Επικεφαλής της πιο ευαίσθητης περιφέρειας, της Θράκης, ορίζεται συνεργάτης της κ. Δραγώνα, με τις ίδιες ιδέες. Όταν αυτά και πολλά άλλα παρόμοια συμβαίνουν, τότε κανένας εφησυχασμός δε συγχωρείται. Εάν, μάλιστα, αληθεύει η πληροφορία (περιοδικό «Επίκαιρα»), που δε διαψεύστηκε, ότι ο Γ. Παπανδρέου βολιδοσκοπήσε το Δ. Αβραμόπουλο για να ψηφίσουν άλλον για Πρόεδρο της Δημοκρατίας αντί του Κ. Παπούλια, σημαίνει ότι οι κύριοι είναι πολύ επικίνδυνοι.

Η «παιδική χαρά»

Και να σκεφθεί κανείς ότι όλ' αυτά τα επιχειρεί μια κυβέρνηση που δίνει την «εικόνα παιδικής χαράς», όπως εύστοχα έγραψε και το ΠΑΡΟΝ της 3/1/10. Ο Χ. Παμπούκης, που ορίστηκε να παίζει το ρόλο του άτυπου πρωθυπουργού, για να καλύπτει την προφανή ανεπάρκεια του τύποις πρωθυπουργού, στην πρώτη του ομιλία στη Βουλή για τον προϋπολογισμό «θύμιζε έκθεση παιδιών του Δημοτικού Σχολείου», όπως έγραψε ο δημοσιογράφος Γ. Τριάντης.

Η εικόνα αυτή της κυβέρνησης δεν μπορεί παρά να ανησυχεί τον κόσμο του ΠΑΣΟΚ, είτε γιατί υφίσταται τις βαριές συνέπειες της οικονομικής πολιτικής, είτε γιατί αντιλαμβάνεται τι σημαίνουν οι συνεχείς και σοβαρές παραχωρήσεις στα εθνικά θέματα, είτε γιατί αποβαίνει δυσχερής έως αδύνατη η ικανοποίηση προσωπικών επιδιώξεων.

Η ήττα του μητσοτακέικου

Αφού το μητσοτακέικο ροκάνισε χωρίς δυσκολία τον άβουλο και ανίκανο Καραμανλή, περίμενε την εκλογή της Ντόρας στην προεδρία της Ν.Δ. από το συνέδριο με συντριπτική πλειοψηφία. Όλα ήσαν καλά προετοιμασμένα. Η συντριπτικά μεγαλύτερη μερίδα του ξένου παράγοντα, των ΜΜΕ, των βουλευτών, των δημάρχων, των επιχειρηματιών κ.λπ. ήταν μαζί της. Τα μυστικά κονδύλια του υπ.

Εξωτερικών, αντί για το «εξωτερικό», χρησιμοποιήθηκαν κι αυτά για το στήσιμο μηχανισμών στο εσωτερικό.

Η δουλειά χάλασε με την πρόταση Αβραμόπουλου για εκλογή από τη βάση. Το επιτελείο της Ντόρας ή υποτίμησε τη σημασία της ή δεν μπόρεσε να την απορρίψει ή και τα δύο μαζί. Τα αποτελέσματα γνωστά.

Η αποτυχία της Ντόρας, σε κάθε περίπτωση, είναι μια **θετική εξέλιξη** για την πολιτική ζωή του τόπου, γιατί εκτοπίζει από το κέντρο των αποφάσεων μια οικογένεια που συνωμοτεί αδίστακτα και διαρκώς μαζί με τους ξένους (για να εξασφαλίζει την εύνοιά τους) σε βάρος των συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Το κακό για τη Ντόρα δε σταμάτησε στην εκλογική της ήττα. Το «ΕΘΝΟΣ» στις 6/12/09 δημοσίευσε τα πρακτικά που κράτησε ο Έλληνας πρέσβης στο Παρίσι (20/9/08) από συνάντηση που είχαν εκεί οι υπ. Εξ. Ντόρα και Μιλόσοσκι, από τα οποία φαίνεται ότι η κυρία (κατά το παράδειγμα του πατέρα της), ενώ δημόσια υποστήριζε την επίσημη ελληνική θέση για το **σκοπιανό**, στις ιδιαίτερες συναντήσεις της υποσχέθηκε ότι δε θα φέρει αντίρρηση για την ύπαρξη «μακεδονικού έθνους» και «μακεδονικής γλώσσας», ούτε θα ζητήσει την αλλαγή του σκοπιανού συντάγματος, που είναι απαραίτητη για το *erga omnes*. Η ίδια εφημερίδα αποκάλυψε στις 12/1/10 ότι η Ντόρα ως υπ. εξ. έκανε «τα στραβά μάτια» κατά τις διαπραγματεύσεις της **FRONTEX** με την Τουρκία, με αποτέλεσμα η Τουρκία να οριστεί υπεύθυνη για το μισό Αιγαίο, παραβιάζοντας ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα. Οι αρμόδιες ελληνικές υπηρεσίες του Λιμενικού, των Ενόπλων Δυνάμεων και του Υπουργείου Εξωτερικών ξεσηκώθηκαν κι έτσι ο νέος υπ. εξ. Δρούτσας αναγκάστηκε να ζητήσει επαναδιαπραγμάτευση.

Η καριέρα της Ντόρας φαίνεται ότι τελειώνει άδοξα. Ο μόνος που δεν το βάζει κάτω είναι ο επίτιμος, που καταλαβαίνει ότι μόνο με πλήρη ανατροπή του πολιτικού σκηνικού έχει ελπίδες η θυγατέρα του. Γι' αυτό έριξε και την πρόταση για «κυβέρνηση εθνικής ανάγκης». Ήξερε ότι τώρα θα απορριφθεί, αλλά ότι θα παραμείνει στα «υπ' όψιν», όταν δυσκολέψουν κι άλλο τα πράγματα και η σημερινή κυβέρνηση απαξιωθεί εντελώς, κάτι που φαίνεται ότι δε θ' αργήσει.

Ήπια αντιπολίτευση από Σαμαρά

Η εκλογή του Σαμαρά απέδειξε για πολλοστή φορά την **αναξιοπιστία του αντιπροσωπευτικού συστήματος στο δυτικό κόσμο**. Οι αντιπρόσωποι ψηφίζουν με συντριπτική πλειοψηφία τα ακριβώς

αντίθετα απ' αυτά που επιθυμούν και θα ψήφιζαν αυτοί που τους εξέλεξαν. Βροντερά παραδείγματα τα δημοψηφίσματα της Ε.Ε. και (όσον αφορά στα δικά μας) η παράδοση Οτσαλάν, οι βομβαρδισμοί της Γιουγκοσλαβίας, τα οικονομικά.

Οι πρώτες μέρες του Σαμαρά δεν επαληθεύουν τις μεγάλες ελπίδες που εναπέθεσαν πολλοί στην εκλογή του. Είναι πίσω ακόμη κι από τους περιορισμούς του που εμείς παραθέσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε». Δεν αναφερόμαστε στις εσωκομματικές του κινήσεις και στην αξιοποίηση των ντορικών, που μπορεί να είναι και σωστές. Αναφερόμαστε στη μέχρι τώρα αντιπολίτευσή του, που ξεκίνησε μέχρι παρεξηγήσεως ήπια (στη συνέχεια ανέβασε τους τόνους). Αναφερόμαστε, κυρίως, στη σιωπή του για το καταστροφικό **φιάσκο των Βρυξελλών** και τις ευθύνες των κυβερνήσεων Ελλάδας και Κύπρου.

Πάντως η τοποθέτησή του για το ζήτημα της ιθαγένειας και της ψήφου στους **μετανάστες** ήταν καλή, αν και αποπροσανατολιστική όσον αφορά στις κυβερνητικές προθέσεις (είπε ότι αποσκοπεί σε εκλογικά οφέλη).

Αποκαλυπτήρια Καρατζαφέρη

Όταν έφτασε ο κόμπος στο χτένι, επιβεβαιώθηκαν όσα ισχυρίζεται το ΑΣΚΕ από την αρχή για τον κ. Καρατζαφέρη, δηλ. ότι παριστάνει τον πατριώτη, ενώ είναι στην υπηρεσία των πιο μειοδοτικών κύκλων. Στη διαδικασία εκλογής του νέου προέδρου της Ν.Δ. έκανε ό,τι μπορούσε για να συμβάλει στην ενίσχυση της Ντόρας. (Μήπως έστειλε και κόσμο να ψηφίσει;)

Για να θολώσουν τα νερά οι «αναλυτές» των ΜΜΕ διέδωσαν την ερμηνεία ότι ο Καρατζαφέρης φοβάται πως η εκλογή Σαμαρά θα μεταφέρει πολλούς ψηφοφόρους (ίσως και μέλη) του ΛΑΟΣ προς τη Ν.Δ. Βεβαίως κι αυτό δεν είναι λιγότερο επιβαρυντικό, αφού δείχνει να βάζει το κομματικό του συμφέρον πάνω από το εθνικό.

Αν ο Σαμαράς ακολουθήσει μια δυναμική πολιτική, πράγματι ο ΛΑΟΣ κινδυνεύει με συρρίκνωση ή και διάλυση, γιατί ο πολύς κόσμος που τον ψηφίζει έχει πολύ διαφορετικά κίνητρα από τον αρχηγό του. Αλιώς μπορεί να ελπίζει. Στη δε γενική ανατροπή που προωθεί ο Μητσοτάκης (που μάλλον θα παραμείνει κι αυτή όνειρο θερινής νυκτός) θα ήταν πολύ ... χαριτωμένο να βλέπαμε αγκαλιασμένους τη Ντόρα και τον Καρατζαφέρη.

Τα άλλα κόμματα

Το ΚΚΕ, το μόνο κοινοβουλευτικό κόμμα που ασκεί ουσιαστική κριτική στην κυβερνητική πολιτική και γενικότερα στο πολιτικό σύστημα, →

παραμένει εγκλωβισμένο στις μονοκομματικές και, ευρύτερα, σταλινικές του αντιλήψεις, που είναι έξω από τη νοοτροπία και τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και βάζουν φραγμούς στην επιρροή του. Δεν μπορεί να απευθυνθεί ούτε στα πλατιά λαϊκά στρώματα, που υποφέρουν από την οικονομική πολιτική, κι έτσι αξιοποιεί σε μικρό βαθμό την αξιόμαχη οργανωτική του δομή και τον αγώνα των μελών του.

Ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ ασχολείται περισσότερο με τις εσωτερικές του διαμάχες για το πότε και πώς θα συμμετάσχουν μέλη του στις διάφορες μορφές εξουσίας. Να ελπίζουμε ότι τα πολυάριθμα μέλη του που δεν ενδιαφέρονται γι' αυτά θα διαχωρίσουν κάποια στιγμή τη θέση τους, αποφασίζοντας επιτέλους «με ποιους θα παν και ποιους θ' αφήσουν»; Η πρόσφατη ομόφωνη υποστήριξη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ προς την κ. Δραγώνα δεν αφήνει πολλά περιθώρια

αισιοδοξίας.

[Όσο για εκείνους τους **Οικολόγους-Πράσινους**, πού να βρίσκονται, άραγε; Μήπως είναι απασχολημένοι κι αυτοί με τα βιογραφικά τους; Ή ασχολούνται (με το αζημίωτο) με τις ΜΚΟ, που τόσο συμπαθεί ο Γιωργάκης;]

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες **το ΑΣΚΕ**, χωρίς να μειώνει τη σημασία του αγώνα σε επιμέρους ζητήματα στα πλαίσια του σημερινού συστήματος, επιμένει στην άποψή του ότι αυτός ο τόπος έχει ανάγκη από μια βαθιά αλλαγή σε όλους τους τομείς, το πλαίσιο της οποίας καθορίζεται από το 5πτυχό του. Τα «μισά λόγια» πολλές φορές αποπροσανατολίζουν και, αν τυχόν επιχειρηθεί να γίνουν πράξη, το αποτέλεσμα θα είναι η πλήρης αποτυχία. Τη θέση αυτή προσπαθεί πάντα να διαδίδει, στο μέτρο των δυνατοτήτων του, με ομιλίες, συνεντεύξεις, εκδόσεις, αφίσες, προκηρύξεις και την ιστοσελίδα του.

ΓΙΑ ΤΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

[Παρά το ότι κανείς δεν ξέρει τι τελικά θα προτείνει η κυβέρνηση και πέρα από όσα έχουμε ήδη σχολιάσει για την εκκλησιαστική περιουσία, με αφορμή και το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, προσθέτουμε τα επόμενα.]

Η απόφαση του αρμόδιου υπουργού για την επιβολή φόρου στην εκκλησιαστική περιουσία δεν προκάλεσε καμιά έκπληξη. Το ΠΑΣΟΚ είχε δημοσιοποιήσει αυτή την πρόθεσή του προεκλογικά και είναι, επιπλέον, **δίκαιο να συμβάλει και η Εκκλησία** στην αντιμετώπιση της κρίσης. Ο τρόπος όμως που εφαρμόστηκε αυτή η προεκλογική εξαγγελία του κυβερνητικού κόμματος δημιουργεί δικαιολογημένες ενστάσεις από μέρους της Εκκλησίας και γενικότερα υποψίες για τα σχέδια του, γιατί η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν πάντοτε για το κράτος Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, αλλά για την επιβολή αυτού του φόρου θεωρείται Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου.

Το ερώτημα είναι αν αυτό έγινε **για λόγους καθαρά εισπρακτικούς**, αφού έτσι τριπλασιάζεται ο φόρος που πρέπει να πληρώσει, ή μήπως αυτή η πράξη αποτελεί την **απαρχή μιας θεσμικής υποβάθμισής της στη θέση ενός φιλανθρωπικού σωματείου**; Το τελευταίο είναι εξάλλου σταθερή επιδίωξη όλων των οπαδών της παγκοσμιοποίησης.

Αξιοσημείωτη είναι επίσης η ανειλικρινής συμπεριφορά του Γ. Παπανδρέου, ο οποίος, σε συνάντηση που είχε με τον Αρχιεπίσκοπο λίγες μέρες πριν από την ανακοίνωση του υπουργού για την επιβολή του φόρου, τον διαβεβαίωσε ότι γι'

αυτό το θέμα θα γίνει διάλογος πριν από τη λήψη της σχετικής απόφασης. Ενώ, λοιπόν, η Εκκλησία περίμενε το προσχέδιο του νόμου, για να διατυπώσει τις απόψεις της, πληροφορείται ξαφνικά τις διατάξεις του νόμου από τα μέσα επικοινωνίας.

Τίθεται, τέλος, το εύλογο ερώτημα: **φόρος θα επιβληθεί στην περιουσία μόνο της Ορθόδοξης Εκκλησίας ή και των άλλων δογμάτων και θρησκειών;**

Θέματα για συζήτηση και απόφαση στη Σύνοδο του ΑΣΚΕ

Για τη χρεοκοπία του **ασφαλιστικού** συστήματος έχουμε γράψει σε προηγούμενα φύλλα της «Ε». Επειδή το θέμα έχει πλέον πάρει μεγάλες διαστάσεις και ανησυχεί σοβαρά εργαζόμενους και συνταξιούχους, η Ε.Ε. του ΑΣΚΕ θα προσπαθήσει μέσα στο Φεβρουάριο να στείλει σε όλους τους συνδρομητές της «Ε» μια κάπως ευρύτερη παρουσίαση με στοιχεία, εκτιμήσεις και θέσεις, που θα τεθούν για συζήτηση και έγκριση στην επόμενη σύνοδο, που θα γίνει την άνοιξη. Όποιος αναγνώστης νομίζει ότι μπορεί να συμβάλει με υλικό ή προβληματισμούς μπορεί να επικοινωνήσει από τώρα με την Ε.Ε.

Για συζήτηση και έγκριση θα τεθούν και οι θέσεις που διατυπώνονται στο κείμενο για τους **μετανάστες**, που συμπληρώνουν τις βασικές θέσεις του ΑΣΚΕ, που δημοσιεύτηκαν στο φύλλο 88 της «Ε», μια και το θέμα της παρουσίας των ξένων στην Ελλάδα έχει γίνει επίσης μείζον.

Φυσικά, εισηγήσεις προς τη Σύνοδο θεωρούνται, όπως πάντα, όλα τα πολιτικά κείμενα της «Ε».

Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΚΟΠΕΓΧΑΓΗΣ

Το περιβάλλον στα πλαίσια της γεωπολιτικής

Από τις 7 μέχρι τις 18 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη η διάσκεψη του Ο.Η.Ε για την κλιματική αλλαγή με τη συμμετοχή 193 κρατών. Στόχος της διάσκεψης ήταν **η επίτευξη μιας νέας παγκόσμιας συμφωνίας για τη μείωση των εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα, η οποία θα αντικαθιστούσε το Πρωτόκολλο του Κιότο, που λήγει το 2012.**

Το ίδιο το γεγονός της συνάντησης είναι θετικό, επειδή επιβεβαίωσε την κοινή παγκόσμια συνείδηση για την ύπαρξη και το μέγεθος του προβλήματος και επειδή για πρώτη φορά δέχτηκαν να συμμετάσχουν σ' αυτήν οι Η.Π.Α. και η Κίνα, οι δύο μεγαλύτεροι ρυπαντές, οι οποίοι δεν είχαν υπογράψει το Πρωτόκολλο του Κιότο και δε δέχονταν μέχρι πρόσφατα να συζητήσουν οποιαδήποτε δέσμευσή τους.

Η διάσκεψη, όμως, κατέληξε σε αποτυχία, γιατί οι υπεύθυνοι και κυρίως οι ΗΠΑ αρνήθηκαν να συμβάλουν, για να μη θίξουν τα δυσθεώρητα κέρδη των μεγάλων επιχειρηματιών τους. **Το τελικό κείμενο, μια μη δεσμευτική διακήρυξη, δεν επικύρωσε ούτε ο Ο.Η.Ε.** Η οργή των πολλών ξεχείλιζε και μέσα και έξω από την αίθουσα. Ο εκπρόσωπος του Σουδάν αποθεώθηκε όταν χαρακτήρισε τη συμφωνία «ολοκαύτωμα για την Αφρική». Το ίδιο και ο πρόεδρος της Βενεζουέλας, που κατήγγειλε τον Ομπάμα ότι στη διάρκεια της διάσκεψης «μαγειρεύει με αντιδημοκρατικό τρόπο ένα ντοκουμέντο που δε θα αποδεχθούμε».

Οι στόχοι και τα αποτελέσματα

Πρώτος στόχος της διάσκεψης ήταν να υπάρξει δεσμευτική συμφωνία για **μείωση των εκπομπών κατά 25-50% μέχρι το 2050** σε σχέση με τις εκπομπές του 1990, η οποία θα ετίθετο σε ισχύ από το 2013. Αντί γι' αυτό, οι χώρες απλά συμφώνησαν να συνεργαστούν για τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας στους 2 βαθμούς (που κι αυτό είναι καταστροφικό για πολλά κράτη) μέχρι το τέλος του 21^{ου} αιώνα, χωρίς συγκεκριμένες δεσμεύσεις για τον τρόπο που θα το πετύχουν και χωρίς καθορισμό των ποσοτικών στόχων μείωσης των εκπομπών, που είναι και το πιο σημαντικό. Δεσμεύονται μόνο να γνωστοποιήσουν τα συγκεκριμένα σχέδιά τους έως το τέλος του 2010.

Δεύτερος στόχος ήταν η καθιέρωση ενός κοινά αποδεκτού **μηχανισμού επαλήθευσης** της μείωσης των εκπομπών. Ούτε αυτό έγινε, με καθαρή ευθύνη των αναπτυγμένων κρατών.

Τρίτος στόχος ήταν να υπάρξει **ενίσχυση των φτωχών κρατών** από τα πλούσια, ώστε τα φτωχά

(που μέχρι τώρα δεν έχουν ρυπάνει) να ανταποκριθούν στις τεχνολογικές απαιτήσεις της μείωσης των εκπομπών τους (προώθηση εναλλακτικών μορφών ενέργειας, φίλτρα στις βιομηχανίες κ.λπ.) και να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής (που οι πλούσιοι προκάλεσαν), όπως ξηρασία-μείωση αγροτικής παραγωγής-υποσιτισμός. Τελικά συμφωνήθηκε ενίσχυση μόνο 30 δις. δολαρίων το χρόνο μέχρι το 2013, αντί των υπολογισμένων από τον ΟΗΕ 500 δις., ποσό ίσο με το 0,5% του παγκόσμιου ΑΕΠ και πολύ μικρότερο (το 1/4 περίπου) των οικονομικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής.

Μπροστά στο φάσμα της πλήρους αποτυχίας της διάσκεψης, έγινε και η πρόταση να παραταθεί τουλάχιστον η ισχύς του Κιότο πέραν του 2012, αλλά ούτε σ' αυτό συμφώνησαν οι ΗΠΑ.

Μόνη συγκεκριμένη απόφαση ήταν η επικύρωση του μηχανισμού για την **προστασία των δασών (REDD)** και η ανάληψη πρωτοβουλιών για επιμέρους θέματα από μεμονωμένα κράτη, όπως της Νορβηγίας για την αποψίλωση των δασών.

Το πρόβλημα του περιβάλλοντος και άλλα συναφή με αυτό, όπως ο **υποσιτισμός** μεγάλου μέρους του πλανήτη και **τα κύματα μετανάστευσης**, είναι διεθνή και συνεχόνται ιστορικά με την αποικιοκρατία της Δύσης, την οικονομική ανισότητα βορρά-νότου, τις στρατιωτικοπολιτικές επεμβάσεις των ισχυρών ανά τον πλανήτη και το δυτικό καταναλωτικό πρότυπο ζωής. **Ουσιαστικά το πρόβλημα του περιβάλλοντος είναι και πρόβλημα δικαιοτέρας αναδιανομής του πλούτου και της εξουσίας πάνω στον πλανήτη, ελεγχόμενης ανάπτυξης, αλλαγής προτύπων διαβίωσης** και μπορεί να αντιμετωπιστεί με μια πανανθρώπινη συνεργασία ισότιμων χωρών στα πλαίσια του Ο.Η.Ε., έξω από τη λογική του καπιταλιστικού συστήματος.

Ο Γιωργάκης και η Κοπεγχάγη

Ο πρωθυπουργός εμφανίστηκε στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης με ... ρηξικέλευθες ιδέες, όπως η θέσπιση φόρου άνθρακα σε αυτούς που ρυπαίνουν και η αναδιανομή των εσόδων σε αυτούς που δε ρυπαίνουν. Δε μας εξήγησε όμως αν την οραματίζεται όπως τα μόνο κατ' όνομα περιβαλλοντικά και ουσιαστικά φοροεισπρακτικά τέλη οχημάτων που εξήγγειλε η κυβέρνησή του (που αναγκάστηκε να τα πάρει πίσω του ... χρόνου!), τα οποία επέβαλαν μεγαλύτερη επιβάρυνση στους κατόχους παλαιότερων οχημάτων, που ουσιαστικά ρυπαίνουν λιγότερο από τα υπερπολυτελή τζιπ και τις λιμουζίνες.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

εργασιών στον παραγωγικό και εμπορικό τομέα, με αποτέλεσμα τη διόγκωση της ήδη υψηλής ανεργίας.

Η κυβέρνηση και τα οικονομικά μέτρα

Αλλά η κυβέρνηση του Γ.Α.Π. μόνο με κυβέρνηση δε μοιάζει. Για τα οικονομικά μέτρα άλλα διαρρέει και πράττει ο, παντελώς ανίκανος και οσφυοκάμπτης στους ξένους, Γ. Παπακωνσταντίνου (με συμπαραστάτες τους «εκσυγχρονιστές» Διαμαντοπούλου, Β. Παπανδρέου κ.λπ.), άλλα η Κατσέλη, ενώ ο Γ.Α.Π. βρίσκεται στον κόσμο του, με την αφελή και κουτοπόνηρη στάση να μη χρεωθεί ο ίδιος το πολιτικό κόστος των αποφάσεων, τη στιγμή που προσπαθεί να πλασαριστεί ως διεθνής «προσωπικότητα» με επιρροή! Έχει κάνει «ριάλιτι» το υπουργικό συμβούλιο, για να εκφωνεί προεκλογικού τύπου λόγους. Ο «αμερικάνος» αναπληρωτής πρωθυπουργός Χ. Παμπούκης και ο «ευρωπαϊστής» αντιπρόεδρος Θ. Πάγκαλος συμπληρώνουν το παζλ της διάλυσης.

Το βέβαιο είναι ότι θα ακολουθήσουν την πεπατημένη, δηλ. θα κάνουν επιδρομή στις γνωστές «αγελάδες» των δημοσίων εσόδων, δηλ. σε εργαζόμενους, συνταξιούχους, ακίνητη περιουσία και αυτοκίνητα, δηλ. στα φτωχά και μεσαία στρώματα της ελληνικής κοινωνίας, που δεν μπορούν να φοροδιαφύγουν (η πραγματικά μεγάλη ακίνητη περιουσία, ως γνωστόν, δε φορολογείται με διάφορα τεχνάσματα).

Οι νεοκεϋνσιανές κορώνες περί ενίσχυσης της «αγοράς» είναι για τους αφελείς, αφού **το κράτος δεν έχει πλέον δικό του μηχανισμό αναδιανομής**, πέραν της αύξησης μισθών και συντάξεων καθώς και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Φυσικά στις προθέσεις τους είναι η μείωσή τους και όχι η αύξησή τους. Οι τράπεζες δεν είναι μηχανισμός αναδιανομής, αλλά οιονεί ανεξέλεγκτη εξουσία. Αυτό αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά με τα 28 δισ. που πήραν με απόφαση της κυβέρνησης της Ν.Δ., για να χρηματοδοτήσουν τις επιχειρήσεις και όχι μόνο δεν το έκαναν, αλλά τα χρησιμοποίησαν για να κερδοσκοπήσουν με το χρέος μας υπό την προστασία της Ε.Ε. και της Ε.Κ.Τ.

Ο «προϋπολογισμός»

Εν τω μεταξύ κατατέθηκε, συζητήθηκε και ψηφίστηκε, δηλ. έγινε νόμος του κράτους, ο λεγόμενος προϋπολογισμός, που, όπως δηλώθηκε από τον Υπουργό Οικονομίας, είναι προσωρινός!! Μπορεί, είπε, σε 3-4 μήνες να αναθεωρηθεί, δηλ. η ομολογημένη ανικανότητα ή αδυναμία μιας κυβέρνησης να προβλέψει, να οργανώσει και να

εκτελέσει ένα προϋπολογισμό ενισχύει την άποψη ότι περιμένουν από τις Βρυξέλες ή από αλλού (ΔΝΤ;) να τους τον συντάξουν. **Εκχωρούν με αυτό τον τρόπο άλλο ένα κυριαρχικό δικαίωμα στους ξένους**, χωρίς να ρωτήσουν τον ελληνικό λαό. Μαθημένοι είναι να αποδέχονται ταπεινώσεις, δηλ. να απολογούνται υπουργοί σε υπαλλήλους των Βρυξελλών, που δίνουν εντολές περικοπών ακόμη και στις συντάξεις των 550 ευρώ. Για να αποδείξουν μάλιστα την υποταγή τους, με νυχτερινή τροπολογία σε άσχετο νομοσχέδιο, αντισυνταγματικά, θέλησαν να φορολογήσουν με άγνωστο μελλοντικό νόμο αναδρομικά τις μεταβιβάσεις ακινήτων. Το κωμικοτραγικό είναι ότι ο αρχηγός τους προεκλογικά καταδίκασε την πρακτική των τροπολογιών ως μέθοδο. Όταν κατάλαβαν το ρεζίλι τους, απέσυραν την τροπολογία, αλλά μετά λίγες μέρες κατέθεσαν το περιεχόμενό της ως ξεχωριστό κατεπείγον νομοσχέδιο, που προβλέπει και πάλι αναδρομική φορολογία!

Όλ' αυτά μας επιστρέφουν στην εποχή του Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου του 1897 και στην εποχή Πιουριφόι.

Συνταγή καταστροφής

Τα μέτρα που θα επιβάλουν με το «Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης», που κατέθεσαν στην Κομισιόν, δε θα διαφέρουν ουσιαστικά απ' αυτά που «προτείνει» το κονκλάβιο των Βρυξελλών, δηλ. η Κομισιόν και η ΕΚΤ. Αυτοί για το μόνο που ενδιαφέρονται είναι να διατηρούν χαμηλό πληθωρισμό στο ευρώ, ώστε οι χώρες παραγωγοί, όπως Γαλλία, Γερμανία, Σουηδία, Ολλανδία κ.λπ., να διατηρούν ανταγωνιστικά τα προϊόντα τους, ενώ οι εργαζόμενοι να υποβάλλονται σε διαρκή λιτότητα. Γι' αυτό άλλωστε επέβαλαν το Σύμφωνο Σταθερότητας, που έχει καταστρέψει τη χώρα μας, χώρα καταναλωτή πλέον με δανεικά. Σύμφωνα με τον απολογισμό του 2008 το Ελεγκτικό Συνέδριο διαπιστώνει ότι πληρώσαμε μόνο για τόκους δανείων 11,1 δισ. (4,7% του ΑΕΠ), ενώ δανειστήκαμε 65,1 δισ. (27,2% του ΑΕΠ).

Η Ελλάδα δεν είναι η μόνη χώρα με ελλείμματα και χρέη. Άλλες έχουν ποσοτικά πολύ μεγαλύτερα, όπως η Ιρλανδία και η Ισπανία, και όλες έχουν ελλείμματα και χρέη, π.χ. το 2007 εμφάνισαν χρέος υψηλότερο του 60% του ΑΕΠ (που απαγορεύεται από το «Σύμφωνο Σταθερότητας») η Ιταλία (105,8%), η Ελλάδα (99,2%), το Βέλγιο (89,8%), η Ουγγαρία (72,9%), η Γαλλία (67,4%), η Πορτογαλία (66,3%), η Γερμανία (65,9%), η Μάλτα (63,8%) και η Αυστρία (62,9%).

Η ΕΚΤ, μέσω των εμπορικών τραπεζών, χρηματοδοτεί τα χρέη των χωρών της ευρωζώνης →

με πληθωρικό χρήμα, με αποτέλεσμα ο πληθωρισμός του ευρώ να ακριβαίνει τα προϊόντα των προαναφερόμενων χωρών.

Στο βωμό της διατήρησης της ανταγωνιστικότητας των άλλων, απαιτούν και μάλιστα με τρόπο εξευτελιστικό για τη χώρα μας και τους πολίτες της να υποστεί νέες θυσίες ο ελληνικός λαός εν είδει πειραματόζωου, δηλ. να μειώσει μισθούς-συντάξεις, ασφαλιστικά δικαιώματα κ.λπ., κάτι που θα οδηγήσει μαθηματικά στη φτώχεια μεγάλο μέρος της μεσαίας τάξης, σε εκτόξευση της ανεργίας και σοβαρές κοινωνικές αντιδράσεις. Το πιο σημαντικό είναι ότι **αυτό το πλαίσιο, δηλ. Ε.Ε.-ευρώ-συνεχώς αυξανόμενα ελλείμματα, δάνεια και χρέη, είναι πλέον δρόμος χωρίς επιστροφή**, χωρίς κάποια ελπίδα ανάκαμψης, αν δεν επιχειρηθεί η ανατροπή του. Κανένα «Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης» δεν πρόκειται ν' αλλάξει τον υπερδανεισμό, την υπερχρέωση την καλπάζουσα φτώχεια και την κοινωνική ανισότητα. Η κατάσταση συνεχώς θα χειροτερεύει. Η ανάγκη αποχώρησης από την Ε.Ε. δε θα μπορεί για πολύ καιρό να συγκαλύπτεται.

Είναι πια φανερό ότι αργά ή γρήγορα, με την οικονομική κρίση παρούσα για πολλά χρόνια, το ευρώ θα δημιουργήσει τέτοιες ανισορροπίες μεταξύ πλούσιων και φτωχών χωρών, που θα οδηγήσει την ευρωζώνη και το νεοφιλελεύθερο οικοδόμημα της Ε.Ε. σε διάλυση, όπως συνέβη και στο παρελθόν με τις προηγούμενες νομισματικές ενώσεις, όπως π.χ. η **λατινική νομισματική ένωση του 1865** (Γαλλία, Ελβετία, Βέλγιο, Ιταλία και δύο χρόνια μετά η Ελλάδα και η Ρουμανία).

Οι διάφορες απειλές

Η απειλή ότι **θα πάνσουν να μας δανείζουν**, αν δεν πάρουμε τα μέτρα που μας ζητούν, είναι για να βοηθήσει την κυβέρνηση να περάσει τα μέτρα. Προφανώς και δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν την απειλή τους. Αν οδηγήσουν τη χώρα, μια χώρα της ευρωζώνης, στα νύχια του αμερικανόστροφου ΔΝΤ, που δανείζει με σκληρούς όρους σε δολάρια, πέρα από τις κοινωνικές αντιδράσεις που θα προκαλέσουν, όπως γίνεται στην Ισλανδία, θα ενισχύσουν την ανατίμηση του ευρώ έναντι του δολαρίου. Δε θέλουν να βάλουν στην ευρωζώνη το δολάριο από την πίσω πόρτα.

Απειλούν, ανεπίσημα, ότι **θα βγάλουν την Ελλάδα από την ευρωζώνη**. Αν αυτό συμβεί, τότε θ' αρχίσει να ξηλώνεται η ΟΝΕ με το ευρώ της, για την οποία τόσο προσπάθησαν οι Γερμανοί και οι λοιποί βόρειοι σύμμαχοί τους, ώστε να προωθούν τα βιομηχανικά τους προϊόντα κερδοφόρα.

Αν οδηγήσουν τη χώρα σε **στάση πληρωμών του χρέους**, οι πρώτοι που θα πληγούν είναι οι ίδιοι οι δανειστές. Σημειώνεται ότι ο δανεισμός της χώρας την τελευταία 5ετία (2005-2009) ήταν 213 δις. ευρώ, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων πήγε για την εξυπηρέτηση προηγούμενων χρεών. Δανειστές είναι εμπορικές τράπεζες, κεντρικές τράπεζες, επενδυτικά κεφάλαια, ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ. από τη Βρετανία, που κατέχουν το 23% των ελληνικών τίτλων της τελευταίας 5ετίας, τη Γαλλία το 11%, τη Γερμανία, την Ελβετία και την Αυστρία, που κατέχουν από κοινού το 9%, την Ιταλία το 6%, το Βέλγιο και την Ολλανδία, που κατέχουν από κοινού το 6%, τη Σκανδιναβία το 3%, τις ΗΠΑ το 3%, ασιατικές χώρες το 2%, την Ισπανία και την Πορτογαλία το 1% και φυσικά οι εν Ελλάδι τράπεζες, που κατέχουν το 29%.

Οι δανειστές ενδιαφέρονται να αποκομίσουν μεγαλύτερα κέρδη. Συνεπώς, θέλουν μεν την Ελλάδα για να τη δανείζουν με υψηλά επιτόκια (αυτό το ρόλο παίζουν οι «ευαγείς» οίκοι αξιολόγησης), αλλά και να ξαναδανείζεται, για να τους πληρώνει. «Δυστυχώς δεν επτωχεύσαμε», όπως προσφυώς έγραψε ο Κ. Βεργόπουλος (Ελευθεροτυπία 17/12/2009).

ΣΥΡΙΖΑ, Πράσινοι και πράσινα άλογα

Όταν διεξάγονταν η Διάσκεψη της Κοπεγχάγης για το κλίμα, όλοι οι λαοί και ελληνικός μαζί συνέπασχαν για το μεγάλο αυτό παγκόσμιο πρόβλημα. Και ως συνήθως, οι επαγγελματίες «οικολόγοι» έσπευσαν να επωφεληθούν. Έτσι διοργάνωσαν στις 13 Δεκεμβρίου 2009 εκδήλωση στο Σύνταγμα της Αθήνας με προγραμματισμένη «μεγάλη πορεία» 37 συλλογικοί φορείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, οι Οικολόγοι-Πράσινοι (τρομάρα τους...) και άλλοι. Και τελικά συγκεντρώθηκαν, γύρω στους 100(!) πολίτες, ούτε δα τα προεδρεία τους!

«Μάθημα» Βενιζέλου

Η κυβέρνηση του «κύρους και της εθνικής υπερηφάνιας» έδωσε τις εξετάσεις της υποτέλειας και αρίστευσε. Υπάλληλοι και υπαλληλίσκοι της Κομισιόν περιέτρεχαν τα υπουργεία ως σουλτάνοι και οι «υπουργοί» μας τους «ενημέρωναν» περιδεείς και δουλόπρεποι. Όλοι, πλην του Ε. Βενιζέλου, ο οποίος δήλωσε ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες των Βρυξελλών πρέπει να συνομιλούν με τους αντίστοιχους υπαλλήλους των Υπουργείων και οι Υπουργοί μόνο με τους αρμόδιους Επιτρόπους.

Ως ήτο επόμενο, ενοχλήθηκε σφόδρα ο Τσαρίσκος Παπακωνσταντίνου και επετέθη: «Το Υπουργείο Εθνικής (πώς ξέφυγε της κας Δραγώνα;) Άμυνας δεν είναι το Άβατον του Αγίου Όρους».

εκλογικού δικαιώματος για την Τοπική Αυτοδιοίκηση (και, γενικού, αναπόφευκτα, σε λίγο).

Επόμενο ήταν, φυσικά, να ξεσπάσει σάλος, με το 85% των Ελλήνων να δηλώνουν την αντίθεσή τους στο νέο αυτό έκτρωμα (μετά από αυτό του σχεδίου Ανάν...), αδιαφορώντας για την πίκρα που προκαλούν στην ...κ. Δραγώνα και τους ομοίους της.

Η γενική θέση του ΑΣΚΕ για την «ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» έχει δημοσιευτεί στο φύλλο 88 της «Ενημέρωσης», το Σεπτέμβριο του 2002. Δε μπορούσαμε, όμως, τότε να φανταστούμε τη σημερινή διόγκωση του προβλήματος (είναι ήδη πάνω από 3 εκατομμύρια οι ξένοι, «νόμιμοι» ή παράνομοι;), ούτε ότι όλοι οι κάτοικοι του πλανήτη θα έχουν το δικαίωμα να εγκατασταθούν, με πλήρη δικαιώματα, στην Ελλάδα(!!!), όπως φαίνεται να πιστεύει, για την ώρα, ο πρωθυπουργός.

Το πιθανότερο είναι ότι δε θα τολμήσουν, ο Γεώργιος, οι πάτρωνές του και οι υποτακτικοί τους να το προχωρήσουν, όμως καλό θα ήταν να πούμε από τώρα κάποιες σκέψεις, επιφυλασσόμενοι για πιο λεπτομερή ανάπτυξη, αν, ο μη γένοιτο, επιχειρηθεί να θεσμοθετηθεί με νόμο ένας τέτοιος και τόσο παραλογισμός.

Τι θα συνέβαινε, αν κάτι τέτοιο γινόταν νόμος;

Μόλις θα άκουγαν κάτι τέτοιο, θα το εκλάμβαναν ως **γενικό προσκλητήριο προς όλους για είσοδο στη χώρα μας χωρίς πρόσκληση, χωρίς άδεια, χωρίς «χαρτιά» και διαβατήρια ...**, αφού η παράνομη (λαθραία) εγκατάστασή τους εδώ επί 5ετία θα ήταν η νόμιμη(!) προϋπόθεση για την πολιτογράφησή τους. Θα έπρεπε τότε να κατασκευάζουμε άνετους χώρους υποδοχής (για έλλειψη των οποίων διαμαρτύρονται οι λαθρομετανάστες!), να εξασφαλίζουμε άνετη(;) 5ετή διαμονή, να εξασφαλίζουμε πόρους, να πολλαπλασιάζουμε τα αστυνομικά όργανα που (υποτίθεται) θα ξεδιαλέγουν τις χιλιάδες των πρακτόρων, θα προστατεύουν από την νομοτελειακή αύξηση των προκλήσεων και της εγκληματικότητας κ.λπ. Και αν εκλέγουν (και εκλέγονται), **θα πρέπει να έχουν οι, μέχρι τώρα, Έλληνες πολίτες αυτοδιοίκητους άρχοντες αλλοδαπούς και μάλιστα σε περιφέρειες (άλλο πρόβλημα από άλλο απειλούμενο νόμο...) που πολλοί τις εποφθαλμιούν κι ετοιμάζονται για πιέσεις και διεθνείς εκστρατείες υπέρ των νέων (εάν ο Γιώργος το επιτύχει...) μειονοτήτων, διαφορετικής επικινδυνότητας και δυνατότητας αφομοίωσης, π.χ.**

Αλβανών και Πακιστανών. Εικόνα εφιαλτική, της οποίας τα πρώτα θύματα θα είναι οι ίδιοι οι μετανάστες.

Ποιοι αποδέχονται κάτι τέτοιο;

Εννοείται ότι μια τέτοια προοπτική προκαλεί αγγαλία σε όλους τους εχθρούς της Ελλάδας και είναι βέβαιο ότι θα την προωθήσουν, κυρίως με τα εδώ όργανά τους, ΜΚΟ, ΜΜΕ, ιδρύματα και «διανοούμενους». Οι υπόλοιποι, όμως, οι πολλοί πώς αντιδρούν; Δεν είναι δυνατόν, αποβλέποντες κάποιοι (ας πούμε του ΠΑΣΟΚ) σε πρόσκαιρες εκλογικές νίκες, να αποδέχονται τη διάλυση της χώρας, ούτε, βέβαια, με την ψευδαίσθηση ότι με 1-2 εκατομμύρια νέους ψηφοφόρους θα διαίωνιζε την κυριαρχία του ο Γιώργος, θα μπορούσαν να είναι ευχαριστημένοι... Ούτε κανείς θα πίστευε ότι με τη σταδιακή πολιτογράφηση (ιθαγένεια-υπηκοότητα) εκατομμυρίων μεταναστών θα ήσαν υποχρεωμένες οι χώρες της Ε.Ε. να τους δεχτούν κι έτσι ... θα λυθεί το πρόβλημα! Ούτε ότι η επίδειξη μιας τέτοιας ... φιλόανθρωπης καινοτομίας αυτοδιάλυσης της ελληνικής κοινωνίας θα λειτουργούσε αποπροσανατολιστικά μπροστά στη γενικευμένη επίθεση κατά των λαϊκών και μεσαίων τάξεων. Εκτός εάν κάποιος επιλέγουν μια **έκρηξη αυτοδικίας κατά των μεταναστών, αντί της αναμενόμενης κοινωνικής κατά των μέτρων της Ε.Ε.** και των εδώ υποστηρικτών της.

Τελικά, από τώρα, συνασπίζονται υπέρ του απειλούμενου νόμου όλοι οι τάχα προοδευτικοί, που κατοικούν ασφαλείς στα βόρεια προάστια κι όχι στις δυτικές συνοικίες ή στο κέντρο, στην πράξη νεοφασιστοειδή (που ποινικοποιούν όσους έχουν αντίθετη γνώμη) και ρατσιστές (ενάντια σε ο,τιδήποτε θυμίζει ελληνική πατρίδα, Ελλάδα ή έθνος ελληνικό), δηλαδή ανθέλληνες κατά το ... αντισημίτες, με μοναδικό επιχείρημα ότι αυτά τα λέει ο Καρατζαφέρης, ο οποίος έτσι παίζει επιτυχώς το ρόλο που του ανέθεσαν, λες και το 85% των Ελλήνων είναι δικοί του. Θα τους δούμε καθαρά, αν επιχειρηθεί η θέσπιση ενός τέτοιου νόμου, και θα πάρουν την απάντησή τους. Από τώρα, πάντως, λέμε ότι όλοι αυτοί μόνο από ανθρωπιστικά κίνητρα δεν διακατέχονται, αφού δεν μπορεί να μην καταλαβαίνουν ότι σε μια κοινωνία-ζούγκλα οι πιο ανυπεράσπιστοι θα είναι οι ξένοι.

Τι θα 'πρεπε να γίνει;

Ανεξάρτητα από τα προβλήματα της κοινωνίας μας που επέφερε ο γιγαντιαίος δανεισμός που μας επέβαλαν αυτοί που τώρα μας κατηγορούν και ανεξάρτητα από το ότι **πρέπει (όπως πάντα εμείς οι Έλληνες) να αντιμετωπίζουμε, όσο είναι** →

δυνατό, με κατανόηση όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα τους κατατρεγμένους, τους αδικημένους και τους ανήμπορους, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι:

Α) Μόνο η οργανωμένη σε πολιτεία-κράτος κοινωνία έχει το δικαίωμα μέσω των αρμόδιων οργάνων της να καθορίζει τους όρους απόκτησης ή χορήγησης ιθαγένειας, τους όρους εισόδου και αποδοχής όσων θα ήθελαν να επισκεφθούν ή να εγκατασταθούν εκεί. Δεν είναι αυτονόητο δικαίωμα οποιουδήποτε ανθρώπου να εγκαθίσταται σε όποια χώρα θέλει, όπως ισχυρίζονται διάφοροι «αριστεροί», «οικολόγοι» κ.λπ. Η υποκρισία τους φαίνεται από το γεγονός ότι όλοι τους υποστήριζαν το σχέδιο Ανάν (και τώρα υποστηρίζουν το ακόμη χειρότερο που προετοιμάζεται πάλι από τους Αγγλοαμερικάνους), που δεν επέτρεπε στους Ελληνοκύπριους πρόσφυγες να εγκατασταθούν ούτε στα σπίτια τους!

Β) Μόνον αν μια πολιτεία-κράτος προασπίζει με κάθε μέσο αυτό το δικαίωμά της, που είναι συνώνυμο με την ύπαρξή της, θα αντιμετωπίζεται ως τέτοια από τους άλλους, θα έχει κερδίσει το σεβασμό και την αξιοπρέπεία της.

Γ) Απ' όλες τις χώρες-στόχους της παράνομης μετανάστευσης μόνο η Ελλάδα αντιμετωπίζει ομολογημένες απειλές κατά της ακεραιότητάς της από γειτονικά κράτη.

Έτσι:

Α) Το ποιοι, σε ποιο ποσοστό, με ποια προσόντα και όρους και για πόσο ξένοι θα παραμένουν στην Ελλάδα θα καθορίζεται από τις ελληνικές αρμόδιες υπηρεσίες εξ υπαρχής, ακόμη και για τους «νόμιμους» μετανάστες, αφού λήξει η άδεια παραμονής, με βάση τις ανάγκες (και τις δυνατότητες) της κοινωνίας μας. Το ποσοστό τους οπωσδήποτε πρέπει να είναι πολύ μικρό σε σχέση με τον ελληνικό πληθυσμό.

Β) **Ιθαγένεια** δε θα χορηγείται με κανένα τρόπο ή προϋπόθεση, εάν δεν προϋπήρξε νόμιμη είσοδος και μάλιστα σε ατομικό επίπεδο. Η παράνομη είσοδος είναι ήδη απόδειξη της περιφρόνησης στους κανόνες μιας ευνομούμενης πολιτείας και δεν επιδέχεται καμιά αμνήστευση. Αυτό κάνουν οι άλλες χώρες της Ευρώπης κι αυτό ξεχνούν να μας το υπενθυμίσουν οι διάφοροι «ευρωπαϊστές», που σε όλα τ' άλλα απαιτούν να κάνουμε ό,τι μας λένε οι Ευρωπαίοι.

Γ) Για τα παιδιά που ήδη σπουδάζουν εδώ, που μετέχουν της **ελληνικής παιδείας** σε ολόκληρες τις δύο πρώτες βαθμίδες της τουλάχιστον, θα πρέπει να υπάρξει επεικέστερη αντιμετώπιση, αφού ενηλικιωθούν και κριθούν κατά τα παραπάνω.

Δ) Καταγγελία και **ακύρωση της συμφωνίας του 2002 με την Ε.Ε.** για υποχρέωσή μας να δεχόμαστε πίσω όσους μέσω Ελλάδας έφτασαν εκεί. Να υποχρεωθούν να τους στέλνουν εκείνοι στις χώρες απ' όπου ξεκίνησαν.

Ε) Τα σύνορά μας θα τα προασπίζουμε εμείς κι όχι η Ε.Ε. με τη **FRONTEX** και τη συνεργασία της ... Τουρκίας, ώστε τουλάχιστον να μη γινόμαστε γελοίοι.

ΣΤ) Και, επιτέλους, ... να αποκτήσουμε ελληνικές κυβερνήσεις και να απαλλαγούμε από γραικύλους και ανθυπάτους.

ΤΑ ΜΠΛΟΚΑ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Έχουμε, ήδη, δημοσιεύσει σε περσινό φύλλο μας τη θέση μας για την, πραγματικά, δεινή θέση των αγροτών, κτηνοτρόφων, αλιέων κ.λπ και επόμενα της ελληνικής κοινωνίας, που καταναλώνει πλέον γεωργικά, κτηνοτροφικά, και αλιευτικά, προϊόντα ξένης παραγωγής, όταν οι δικοί μας παραγωγοί πένονται. Είναι γνωστοί οι στόχοι της Ε.Ε. και σ' αυτό το παραγωγικό πεδίο: Η Ελλάδα να μην παράγει τίποτα, να καταναλώνουμε προϊόντα άλλων ευρωπαϊκών χωρών, ακόμη και αγροτικά, αν δεν είναι από τρίτες χώρες που προστατεύονται από την Ε.Ε. εις βάρος μας, για να πωλούν εκείνοι εκεί τα δικά τους, κυρίως βιομηχανικά, προϊόντα.

Δεν επικροτούμε γενικά κινητοποιήσεις που πλήττουν ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, όμως όταν όλα τα άλλα «όπλα» (δεν αναφερόμαστε, φυσικά, στις γελοιότητες για «διαβουλεύσεις και διαλόγους στο Ζάπειο»!) δεν είναι αποτελεσματικά, ο μόνος τρόπος για να ακουστούν οι αγρότες είναι αυτός και πρέπει και όλοι οι άλλοι, και για το δικό τους καλό τελικά, να συμπαραστέκονται.

Όσο για τους πάτρωνες της Ε.Ε...

Η τραγωδία της Αϊτής

Πρέπει, πέρα από την ηθική συμπαράσταση, όλοι να βοηθήσουμε, πρακτικά και υλικά, ακόμη και με τον κίνδυνο όλη η βοήθεια ή μέρος της να έχει την τύχη ανάλογων περιπτώσεων, όπως αυτή προς τα θύματα του τσουνάμι της Νοτιοανατολικής Ασίας, που τίποτα δεν έφτασε στα θύματα.

Και με την «ευκαιρία», να θυμηθούμε ότι ο μικρός αυτός λαός της Αϊτής, ο πρώτος και μόνος λαός σκλάβων που αποτίναξαν τη δουλεία το 1821, ήταν και ο πρώτος που αναγνώρισε την Ανεξαρτησία των Ελλήνων το 1821, και μάλιστα έστειλε (1822) 25 τόνους καφέ, στον Αδαμάντιο Κοραή στο Παρίσι, ώστε να πουληθεί και να αγορασθούν όπλα για τους αγωνιζόμενους Έλληνες, όταν όλοι οι άλλοι, μας θεωρούσαν ... τρομοκράτες.

ΑΠΑΘΗΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Αδιάλλακτοι οι Σκοπιανοί, υποτονικοί εμείς

Ενώ οι Σκοπιανοί συνεχίζουν αδιάλλακτα τις διεκδικήσεις τους για όνομα, γλώσσα, εθνικότητα και «απελευθέρωση αλύτρωτων εδαφών», στην Ελλάδα μικρή δημοσιότητα δίνεται στο σκοπιανό κι αυτό μόνο δυσάρεστες εκπλήξεις μπορεί να επιφυλάσσει. Οι Αμερικανοί φαίνεται ότι συμβουλεύουν τους Σκοπιανούς να ρίξουν τους τόνους, ώστε να φαίνονται διαλλακτικοί και να προωθήσουν ευκολότερα «λύσεις» πέρα από κάθε έννοια διεθνούς δικαίου και ιστορικής αλήθειας.

Ο εν δυνάμει Έλληνας Υπουργός Εξωτερικών και τυπικά Αναπληρωτής κ. Δρούτσας εμφανίζεται να υποστηρίζει τις πάγιες ελληνικές θέσεις με δηλώσεις όπως «ο μακεδονικός πολιτισμός είναι στοιχείο του ελληνικού πολιτισμού κι αυτό το λέμε να το ακούσουν και στα Σκόπια και στην Αμερική», όμως ο Πρωθυπουργός στο Βελιγράδι, μιλώντας σε σύνοδο διπλωματών για το πρόβλημα, δεν ανέφερε τις θέσεις αυτές και ιδίως τη **θέση για μία ονομασία προς όλους και για όλα**. Αντίθετα, μίλησε για δέσμευση της Ελλάδας να οδηγήσουμε τη FYROM στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξ άλλου πριν από λίγο καιρό οι Σκοπιανοί πανηγύριζαν, γιατί στην ιστοσελίδα του υποψηφίου τότε Πρωθυπουργού της Ελλάδας προτεινόταν για ανάγνωση ένα βιβλίο, που υποστήριζε τις σκοπιανές θέσεις.

Το πιο ανησυχητικό είναι ότι πλησιάζει η μέρα της εκδίκασης της προσφυγής των Σκοπίων κατά της Ελλάδας στο **Δικαστήριο της Χάγης** και (πληροφορίες λένε ότι) δε γίνεται η πρόπευσα δική μας προετοιμασία. Μια αποτυχία παρόμοια εκείνης των Βρυξελλών μήπως αποτελέσει δικαιολογία για νέες ελληνικές υπαναχωρήσεις;

Νέο(;) σχέδιο για το Κυπριακό

Φαίνεται ότι η ώρα των αποφάσεων για το Κυπριακό πλησιάζει. Τεχνηέντως έχει τεθεί πάλι το δίλημμα: λύση τώρα ή διχοτόμηση. Οι Τούρκοι κατέθεσαν προτάσεις που μόνο ως απαράδεκτες μπορούν να χαρακτηρισθούν. Ζητούν νομιμοποίηση όλων των εποίκων (και όχι μόνο των 50.000 που τους χάρισε ο Χριστόφιας), ζητούν δύο FIR στην Κύπρο, δηλ. δύο κυριαρχίες, ζητούν ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος (ο ένας από τους δύο δικούς τους) να έχουν δικαίωμα βέτο στο Υπουργικό Συμβούλιο, δηλ. όποτε θέλουν να προκαλούν ακυβερνησία, ζητούν σταθμισμένη ψήφο, που σημαίνει εξίσωση του 82% των Ελληνοκυπρίων με το 18% που είναι το πραγματικό ποσοστό των Τουρκοκυπρίων (πριν την εισβολή), ζητούν να αναγνωρισθούν ως ισχύουσες όλες οι αποφάσεις και οι συμβάσεις του

ψευδοκράτους από την ίδρυσή του το 1983, ζητούν το δικαίωμα επί της περιουσίας να το έχει ο χρήστης και όχι ο ιδιοκτήτης(!), ενώ για τα φλέγοντα θέματα της επιστροφής εδαφών και της ασφάλειας αποφεύγουν να τοποθετηθούν. Κι εμείς συνεχίζουμε να συζητούμε!!

Ο ύπουλος **ρόλος των Βρετανών** συνεχίζεται. Αφού δεν κατάφεραν να επιβάλουν το σχέδιο Ανάν, που προέβλεπε ακόμα και υφαλοκρηπίδα για τις βάσεις τους, τώρα προωθούν μια παραλλαγή του ίδιου σχεδίου. Όσο για την Ε.Ε., που υποτίθεται για κάποιους ότι θα θωράκιζε την ασφάλεια και την ενότητα της Κύπρου, στηρίζει τις ενέργειες των Αμερικανών και των Βρετανών. Αλήθεια τι έγιναν τα τόσα καταδικαστικά για την Τουρκία ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας;

Δυστυχώς, η υποχωρητική στάση του Προέδρου Χριστόφια (σε συμφωνία με την κυβέρνηση της Αθήνας) εκλαμβάνεται ως αδυναμία και χρησιμοποιείται, όπως συχνά έγινε στο παρελθόν, ως βάση για νέες απαιτήσεις και διεκδικήσεις από τους Τούρκους. Όλ' αυτά σε συνδυασμό με περίεργα, ύποπτα και τραγικά γεγονότα, όπως η σύληση και βεβήλωση του τάφου του πρώην προέδρου Τάσου Παπαδόπουλου, η αρπαγή των ελληνικών σημαιών από τους τάφους των Προέδρων Κυπριανού και Παπαδόπουλου και η άγρια δολοφονία του εκδότη της εφημερίδας «Σημερινή», δημιουργούν ένα κλίμα έντασης στην Κύπρο. Αν πρόκειται για μια αισχρή προσπάθεια να τρομοκρατήσουν και να ταπεινώσουν τον κόσμο του «ΟΧΙ», είναι σίγουρο πως θα πέσει στο κενό.

Τουρκικές διεκδικήσεις σε Αιγαίο και Θράκη

Η συνέντευξη του Οικουμενικού Πατριάρχη στο CNN προκάλεσε θύελλα στην.... Τουρκία. Ο Πατριάρχης αναφέρθηκε στις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης του ελληνορθόδοξου στοιχείου στην Τουρκία και δημιούργησε αίσθηση σε προοδευτικούς κύκλους της χώρας. Όμως αντί αυτό να ξεσηκώσει τις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που τόσες φορές έχουν κατηγορήσει την Ελλάδα, ακόμα και για ανύπαρκτα θέματα, αντίθετα έγινε αφορμή για αύξηση των πιέσεων της Αγκυρας στην Αθήνα για παραχώρηση ανταλλαγμάτων στην Δυτική Θράκη. Συγκεκριμένα, με θράσος ο Τούρκος Πρωθυπουργός Ερντογάν ζήτησε ευνοϊκές ρυθμίσεις στο θέμα της εκλογής του Μουφτή και της θρησκευτικής περιουσίας, τη στιγμή που οι Τούρκοι έχουν αρπάξει σχεδόν το σύνολο της περιουσίας του Πατριαρχείου και των ομογενών της

Πόλης. Ζήτησε τη μείωση της ανεργίας(!) των μουσουλμάνων της Δ. Θράκης και την πλήρη ελευθερία δράσης των μειονοτικών συλλόγων, ως αντιστάθμισμα της επαναλειτουργίας της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Ακόμα ζήτησε τη δημιουργία νεκροταφείου και Ιερού Τεμένους στην Αττική. Αυτό το τελευταίο αποκαλύπτει ότι η Άγκυρα αυτοπροβάλλεται ως ηγέτιδα-προστάτιδα όλων των μουσουλμάνων που ζουν στην Ελλάδα. Μπροστά σ' αυτόν τον προφανή κίνδυνο η ελληνική κυβέρνηση ουσιαστικά αδρανεί.

Σε εκκρεμότητα βρίσκεται και η **επιστολή του Ερντογάν**, η οποία παρέμεινε στην αφάνεια από το επίσημο Ελληνικό κράτος και δε γνωρίζουμε το περιεχόμενό της, άρα και τους κινδύνους από αυτήν. Διότι και η αποδοχή ακόμα μιας τέτοιας επιστολής θεωρείται διπλωματικό δεδομένο και κατοχυρώνει προς συζήτηση τις τυχόν διεκδικήσεις που περιέχει. Γιατί αυτή παρέμεινε κρυφή; Γιατί δε δίνεται ούτε τώρα στη δημοσιότητα; Γιατί δεν επιστρέφεται ως

απαράδεκτη; Αντ' αυτού ο Πρωθυπουργός μας δηλώνει ότι είναι έτοιμος να απαντήσει και να συνομιλήσει, αγνοώντας τάχα αυτά που προαναφέραμε. Μήπως όλα αυτά έχουν σχέση με τον **χάρτη** που κυκλοφόρησε στα τουρκικά σχολεία και δείχνει τα Δωδεκάνησα και το μισό Αιγαίο με τα νησιά του να ανήκουν στην Τουρκία; Ακόμα και την ημέρα των Χριστουγέννων και παρά τη συμφωνία των δύο κρατών για αυτοσυγκράτηση τις ημέρες θρησκευτικού περιεχομένου, οι Τούρκοι πιλότοι αλώνιζαν το Αιγαίο. Πόση εμπιστοσύνη μπορούμε να έχουμε στον Πρωθυπουργό μας, αν ασκεί μυστική διπλωματία; Η προηγούμενη Υπουργός Εξωτερικών αποδείχτηκε ανάξια εκπρόσωπος της Ελλάδας, κάτι αναμενόμενο. Πρέπει να γνωρίζει ο σημερινός Υπ. Εξωτερικών και όσοι τον στηρίζουν ότι ο ελληνικός λαός δεν πρόκειται να δεχτεί τετελεσμένα, ούτε παραχωρήσεις που θίγουν την εθνική ανεξαρτησία και την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Επικίνδυνες φαιδρότητες

Κατά καιρούς ακούγονται διάφορα φαιδρά για την «Κρητική Αυτονομία». Κάποιοι επιτήδριοι ή αφελείς φωνάζουν σχετικά συνθήματα από το γήπεδο των Μαλλίων και τα Ζωνιανά μέχρι την κινητοποίηση των Κρητικών αγροτών στον Πειραιά.

Το πράγμα γίνεται σοβαρότερο όταν ο (προστατευόμενος των ΗΠΑ) Πατριάρχης Βαρθολομαίος καλεί τους μητροπολίτες της Κρήτης και της Δωδεκανήσου (που υπάγονται στο Πατριαρχείο) να αποκτήσουν ... τουρκική υπηκοότητα (για να μπορούν να τον διαδεχθούν!) κι όταν διαδίδεται (εμείς αδυνατούμε να το πιστέψουμε) ότι ο Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος συμφωνεί!

Σ' αυτά ήρθε να προστεθεί η ... απειλή του Γιώργου Βαρδινογιάννη στην κοπή της πίτας της Παγκρήτιας: «Ας μας προσέχουν, να μην κηρύξουμε την Κρητική Αυτονομία!» Το λόγο πήρε αμέσως ο τ. υπουργός Λ. Βερυβάκης κι έβαλε τα πράγματα στη θέση τους: «Η Κρήτη είναι ένας τόπος που διάλεξε να ζει ως Ελλάς, στην Ελλάδα όλων των Ελλήνων, που δημιούργησε ο Ελ. Βενιζέλος!», εισπράττοντας την επιδοκιμασία της μεγάλης πλειοψηφίας των παρευρισκομένων.

Νέος Πιουριφόι

Ο πρέσβης των ΗΠΑ Σπέκχαρντ εξήλωσε φήμη Πιουριφόι και «συμβουλεύει» την κυβέρνηση να καταργήσει τη ... μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων και να επιβληθεί ... ευελιξία εργασίας. Μάθανε πως ...

Ο Σαακασβίλι, το μνημείο και ο Ρόντος

Το τσιράκι των Αμερικανών, που αιματοκύλισε το καλοκαίρι του 2008 τη χώρα του υπό την καθοδήγηση του Άλεξ Ρόντος, πρωτοτύπησε: επειδή στην πρωτεύουσα Τιφλίδα το Κοινοβούλιο είναι συχνά στόχος μαχητικών αντικυβερνητικών διαδηλώσεων, αποφάσισε να το μεταφέρει σε άλλη πόλη, στο Κουταΐσι! Κατά σύμπτωση(!) στο σημείο που επέλεξε να στηθεί το νέο Κοινοβούλιο υπήρχε το μνημείο των 230.000 πεσόντων Γεωργιανών στον αγώνα κατά του ναζισμού. Κανένα πρόβλημα: ο κ. Σαακασβίλι το ανατίναξε(!) στις 21/12/09, συνδέοντας μάλιστα την ανατίναξη με την προσωπική του γιορτή για τα 42^α γενέθλιά του!!

Ο κ. Άλεξ Ρόντος ήταν ο σύμβουλος του τότε υπ. εξ. Γ. Παπανδρέου (ή ο πραγματικός υπ. εξ.;) και οργίασε κατά τη σφαγή και διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Να μην ανησυχούμε που και σήμερα βρίσκεται πίσω από το διευθυντήριο που μας κυβερνά αντ' αυτού;

Για γέλια

Ο Κίρο Γκλιγκόροφ, σε συνέντευξή του στο «Πρώτο Θέμα» στις 26/10/09 επανέλαβε ότι ο λαός του είναι σλαβικής καταγωγής, ότι βρέθηκε στην περιοχή τον 6^ο αι. μ.Χ., ότι δε συνδέεται με το Μ. Αλέξανδρο και συμπλήρωσε: «Σοβαροί ιστορικοί γελούν με όλ' αυτά που συμβαίνουν στη χώρα μου... Έτσι όπως πάμε θα βγούμε απ' ευθείας απόγονοι του Αδάμ και της Εύας και θα αποδειχθεί ότι και ο Παράδεισος είναι μακεδονικός και ιδιοκτησίας μας. Κανένα σχόλιο από κάποιους δικούς μας «προοδευτικούς»;

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ

Η αποκέντρωση ήταν πάντα μέσα στο πρόγραμμα των δημοκρατικών, προοδευτικών δυνάμεων στην Ελλάδα (και σ' όλο τον κόσμο, φανταζόμαστε), γιατί φέρνει πιο κοντά τους πολίτες στη λήψη των αποφάσεων που τους αφορούν. Έτσι δένει καλύτερα ο κοινωνικός ιστός, αναπτύσσεται περισσότερο η χώρα και, επομένως, με ενεργούς πολίτες και ισχυρή οικονομία ισχυροποιείται και το κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος αυτό είναι ανεξάρτητο και δεν έχει εκχωρήσει μεγάλο μέρος της κυριαρχίας του σε άλλα κράτη ή οργανισμούς, όπως δυστυχώς συμβαίνει με την πατρίδα μας.

Το δίδυμο Γιωργάκη-Ραγκούση ισχυρίζεται ότι επιχειρεί «αποκέντρωση» με το νομοσχέδιο για τις περιφέρειες που προωθεί, το οποίο εμφανίζουν ως μια δική τους δημοκρατική πρωτοβουλία. Δεν είναι έτσι, όμως. Το χωρισμό των κρατών μελών σε περιφέρειες επιθυμεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και προς αυτή την επιθυμία σπεύδουν να συμμορφωθούν οι «πρόθυμοι» που μας κυβερνούν, οι οποίοι, άλλωστε, δε μας έχουν συνηθίσει να παίρνουν δικές τους πρωτοβουλίες.

Γιατί η Ε.Ε. επιβάλλει τις περιφέρειες;

Σαφέστατη απάντηση στο ερώτημα αυτό έδωσε από το 1999 ο τότε πρόεδρος των Γερμανών βιομηχάνων (βλ. και ΑΣΚΕ-4): «Η Ευρώπη (εννοεί την Ε.Ε.) είναι σήμερα πολύτιμη, επειδή πειθαναγκάζει σε ιδιωτικοποιήσεις και φιλελευθεροποίηση, που καμιά εθνική κυβέρνηση δε θα ήταν σε θέση ούτε καν να ονειρευτεί. Διότι **οι κυβερνήσεις, ακόμη και δεξιότερες απ' αυτήν του κ. Κολ, διατηρούν ευαισθησίες, έστω και για ψηφοθηρικούς λόγους.**» Έστω για ψηφοθηρικούς λόγους, η δεξιά κυβέρνηση του Μπερλουσκόνι δεν πειθαρχούσε στην οδηγία για ιδιωτικοποίηση της ΑΛΙΤΑΛΙΑ, η δεξιά του Σαρκοζί αγνοεί το Σύμφωνο Σταθερότητας κ.λπ.

Η Ε.Ε., λοιπόν, βOLEύεται να μην έχει απέναντί της ισχυρά και μεγάλα κράτη, αλλά όσο το δυνατόν ασθενέστερες και μικρότερες οντότητες, για να ελαχιστοποιεί τις αντιστάσεις στην κοινωνικά ανάλγητη πολιτική της. Γι' αυτό επιβάλλει τις περιφέρειες, στις οποίες θέλει να δώσει όσο μπορεί περισσότερες εξουσίες, αφαιρώντας τες από τις εθνικές κυβερνήσεις, τις οποίες πολύ θα ήθελε να μετατρέπονται σταδιακά σε διακοσμητικά όργανα. Ο καθηγητής Θεσμών της Ε.Ε. στο Πανεπιστήμιο Κρήτης Ν. Μαριάς, δηλωμένος «ευρωπαϊστής», σε άρθρο του στη «ΣΦΗΝΑ» (8/1/10) εξηγεί ότι υποστηρίζει τις περιφέρειες της Ε.Ε., γιατί «με τον τρόπο αυτό ... διαβρώνεται η μονολιθικότητα του εθνικού κράτους ... περιορίζει το κρατοκεντρικό

μοντέλο και την κρατική εκτελεστική λειτουργία ... τα περιφερειακά και τοπικά οικονομικά και κοινωνικά συμφέροντα βρίσκουν έκφραση σε ενωσιακό επίπεδο ... **κατ' αποκλεισμό της κεντρικής εξουσίας**».

Οι περιφέρειες, δηλ., θα έχουν απ' ευθείας επαφές και δοσοληψίες με τις Βρυξέλες, παρακάμπτοντας το εθνικό κράτος. Κάποιοι άλλοι, που δηλώνουν ταυτόχρονα πατριώτες και ευρωπαϊστές, προχωρούν παραπέρα και ζητούν να μετατραπούν τα περιφερειακά συμβούλια σε «**μικρές κυβερνήσεις**»!

Συμφωνούν και οι ΗΠΑ

Το χωρισμό της Ελλάδας σε περιφέρειες με «μικρές κυβερνήσεις» επιδιώκουν και οι ΗΠΑ (με κυρίαρχη επιρροή στη σημερινή ελληνική κυβέρνηση), για να έχουν κι αυτές απέναντί τους μικρά και ασθενή κράτη και να εξυπηρετούν καλύτερα τα δικά τους (γεωπολιτικά, κυρίως) συμφέροντα. Η επιδίωξή τους αυτή δεν περιορίζεται στην Ελλάδα, αλλά αφορά σε ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο. Για τη Μέση Ανατολή οι διάφορες «δεξαμενές σκέψης» που καθοδηγούν τις αμερικανικές κυβερνήσεις έχουν κυκλοφορήσει χάρτες, που δημοσιεύτηκαν και στον ελληνικό τύπο και εμφανίζουν τεμαχισμένα όλα τα αραβικά κράτη, όχι βεβαίως το Ισραήλ, που διατηρεί το ρόλο του τοπικού χωροφύλακα. Η στρατηγική αυτή ονομάστηκε «**μεσανατολισμός**».

Στα Βαλκάνια οι Δυτικοί επέτυχαν ήδη τον τεμαχισμό της Γιουγκοσλαβίας και, μέσω αυτού, τον σχεδόν πλήρη έλεγχο της. Θα αποτελούσε ασυγχώρητη αφέλεια αν θεωρούσαμε ότι δεν υπάρχουν αντίστοιχα σχέδια για την Ελλάδα και αν υποτιμούσαμε τη δυνατότητα των «συμμάχων» μας να δρομολογούν τέτοιες επώδυνες εξελίξεις, ασχέτως αν τελικά τα σχέδια αυτά είναι καταδικασμένα σε αποτυχία. Δεν είναι τυχαίο ότι τα προτεκτοράτα και οι χωροφύλακες των Αμερικανών δεν κρύβουν τις επεκτατικές τους επιδιώξεις σε βάρος της χώρας μας. Οι Σκοπιανοί εδώ και χρόνια έχουν γεμάτα τα σχολεία τους με χάρτες όπου η ελληνική Μακεδονία εμφανίζεται «απελευθερωμένη» και ενταγμένη στο κράτος τους. Αφού οι ελληνικές κυβερνήσεις παραμένουν απαθείς, άρχισαν και οι Τούρκοι να μοιράζουν χάρτες στα σχολεία τους με το μισό Αιγαίο τουρκικό. Για τη Δυτική Θράκη απαιτούν συνδιοίκηση. Την ελληνική Κύπρο την έχουν ήδη διχοτομήσει. Στην Αλβανία ακούγονται φωνές για διεκδίκηση της «Τσαμουριάς». Στην Κρήτη κινούνται αυτονομιστές!

Κατακερματισμός της κρατικής υπόστασης

Οι καλοθελητές κολακεύουν τους κατοίκους των περιοχών-στόχων, καταλογίζουν στο «κράτος των Αθηνών» ευθύνες για την κακοδαιμονία τους (δεν είναι δύσκολο, άλλωστε) και διαδίδουν ότι, αν αυτονομηθεί η περιοχή τους, η ζωή τους θα βελτιωθεί θεαματικά! [Αν φυσικά, ό μη γένοιτο, συνέβαινε αυτό, όχι μόνο δε θα ζούσαν καλύτερα, αλλά θα είχαν την τύχη των Ιμβρίων και των Κερυνιωτών!]

Οι περιφέρειες, λοιπόν, της Ε.Ε. δεν έχουν καμιά σχέση με το δημοκρατικό αίτημα της αποκέντρωσης. Στην πραγματικότητα θέλουν να απομακρύνουν ακόμη περισσότερο τους Έλληνες πολίτες από τα κέντρα των αποφάσεων, αφού αυτά μετατοπίζονται ακόμη περισσότερο από την Αθήνα προς τις Βρυξέλες και την Ουάσινγκτον. Αν σήμερα έχουν καταφέρει σε μεγάλο βαθμό να μετατρέψουν σε ιμάντα διαβίβασης των αποφάσεών τους την κυβέρνηση της Αθήνας, φαντάζεται κανείς πόσο πιο εύκολο θα τους είναι αυτό με τις «μικρές κυβερνήσεις» των περιφερειών. Το νομοσχέδιο,

δηλ., αποσκοπεί στην αποτελεσματικότερη φίμωση και καθυπόταξη του ελληνικού λαού, μέσω του κατακερματισμού της κρατικής του υπόστασης. Οι απώτεροι στόχοι του φαίνονται και από το διορισμό στην ευαίσθητη θέση του περιφερειάρχη της Θράκης της κ. Κόκλα, που ανήκει στη σχολή Δραγώνα, Ρεπούση κ.λπ.

Στην παραπάνω λογική εντάσσεται και η προσπάθεια περαιτέρω **συνένωσης των δήμων**. Αν ο «Καποδίστριας» εδικοιολογείτο από τις ανάγκες κάλυψης λειτουργικών αναγκών, η σχεδιαζόμενη τώρα γιγάντωση των δήμων δε δικαιολογείται και θα περιορίσει ακόμη περισσότερο τη δυνατότητα των πολιτών να ελέγχουν τις δραστηριότητες της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Ευτυχώς, **οι αντιδράσεις** στις σχεδιαζόμενες διοικητικές αλλαγές είναι τόσο μεγάλες για διάφορους λόγους, ακόμη και μέσα από το κυβερνών κόμμα, ώστε πιθανότατα οι αλλαγές θα ακυρωθούν. Ασφαλώς θα χρειαστεί να επανέλθουμε στο θέμα.

Τα τέλη κυκλοφορίας

Έχουν περάσει πάνω από 3 μήνες και το μόνο οικονομικό μέτρο που πήρε η κυβέρνηση του Γ.Α.Π. ήταν η διατήρηση της μεγάλης αύξησης των τελών κυκλοφορίας του Σουφλιά με τα δήθεν «πράσινα» τέλη, που είχαν κάποια δικαιολογία με τα ασημαντα ποσά απόσυρσης και αγοράς καινούργιου αυτοκινήτου. Αφού κατάργησαν (σωστά) την απόσυρση, θα έπρεπε να αφαιρέσουν τα «πράσινα» τέλη. Τα διατήρησαν, όμως, κι έτσι επιβαρύνουν τους ιδιοκτήτες των παλαιών αυτοκινήτων, που κατά τεκμήριο δεν έχουν τη δυνατότητα να αγοράσουν καινούργιο. Δε τα συνέδεσαν καν με την κακή συντήρηση και τη ρύπανση του οχήματος, ούτε με άλλες «πράσινες» πολιτικές.

Τα «πράσινα» τέλη είναι μόνο για εισπρακτικούς λόγους. Με τα αυξημένα τέλη το ετήσιο κόστος διατήρησης ενός παλαιού αυτοκινήτου μεσαίου κυβισμού (ασφάλιστρα, συντήρηση, τέλη, χωρίς τα καύσιμα) είναι κατά κανόνα πολύ μεγαλύτερο της εμπορικής του αξίας, που μειώνεται λόγω τελών.

Τους τρομοκράτησαν, όμως, οι αντιδράσεις των ιδιοκτητών παλαιών αυτοκινήτων με τις αθρόες καταθέσεις πινακίδων και έσπευσε ο Γ.Α.Π. να υποσχεθεί αόριστα ότι του χρόνου θα αναθεωρηθεί το μέτρο. **Οι αντιδράσεις αυτές είναι θετικό σημάδι ότι τα οικονομικά μέτρα που προετοιμάζονται θα τύχουν ανάλογης αντίδρασης.**

«Ευρωπαϊκό» θράσος

Τα παχύδερμα των Βρυξελών, που δεν εκλέγονται από τους λαούς, αλλά διορίζονται, με μοναδική υποχρέωση να **υπηρετούν αδίστακτα τους πιο επιθετικούς κύκλους του ευρωπαϊκού κεφαλαίου**, μας ζητούν να μειώσουμε τους μισθούς μας και τις συντάξεις μας, ακόμη κι αυτές των 550 ευρώ, όταν οι ίδιοι παίρνουν μισθούς από 3.000 έως 20.000 ευρώ (συν επιδόματα)! Ζητούν, μάλιστα, αύξηση των παχυλών μισθών τους και, επειδή οι εθνικές κυβερνήσεις αρνούνται, τις παραπέμπουν στο Ευρωδικαστήριο, όπου οι ευρωγραφειοκράτες προβλέπεται ότι θα κερδίσουν! Αυτή είναι η Ε.Ε., την οποία μερικοί μας κοροϊδεύουν ότι θα την κάνουν «Ευρώπη των λαών»!

[Παρεπιπτόντως: Η βασίλισσα της Αγγλίας, από τους πλουσιότερους ανθρώπους στον κόσμο, ζητάει κι αυτή αύξηση του μισθού της!!]

Αποχρωματισμός

Εκλογική συντριβή γνώρισε ο εκλεκτός της Δύσης Γιούσενκο, που τοποθετήθηκε πρόεδρος της Ουκρανίας μετά την «πορτοκαλί επανάσταση». Στο δεύτερο γύρο πέρασαν δύο υποψήφιοι, που και οι δύο υπόσχονται ότι θα βελτιώσουν τις σχέσεις της Ουκρανίας με τη Ρωσία.

Πολύ γρήγορα άρχισαν να ξεβάφουν οι «έγχρωμες επαναστάσεις». Χαμένο πήγε τόσο χρήμα που ξοδεύτηκε από τους δυτικούς για να στηθούν και να παίξουν τον προδοτικό τους ρόλο οι διαβόητες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις!

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΟΛΛΕΓΙΩΝ

Μιας και η «δημοκρατική» Ε.Ε. ξεκινάει το **πρόστιμο** στην Ελλάδα από τις 15 Ιανουαρίου του 2010 της τάξεως των 15.000 ευρώ ημερησίως συν 600.000 κάθε χρόνο για τη μη ενσωμάτωση της **οδηγίας 36/05**, που αφορά στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των κολλεγίων που συνδέονται με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά, το σχετικό προεδρικό διάταγμα βρίσκεται ήδη στο ΣτΕ. [Άλλα 31.000 ευρώ πρόστιμο πληρώνουμε κάθε μέρα στις Βρυξέλες, επειδή δεν επιτρέπουμε τα «φρουτάκια». Γι' αυτό η «προοδευτική» μας κυβέρνηση θα τα νομιμοποιήσει.] Η ουσιαστική αναγνώριση των κέντρων ελευθέρων σπουδών ή κολλεγίων (άλλαξε ο Μανωλιός κι έβαλε τα ρούχα του αλιώς) είναι «προ των πυλών». Η αναγνώρισή τους ως ιδιωτικά πανεπιστήμια προϋποθέτει **συνταγματική αναθεώρηση**, αλλά αυτό είναι κάτι που δεν απασχολεί κανέναν. [Από πότε η Παιδεία έχει να απασχολήσει κάποιον σε αυτόν τον τόπο;]

Ο κύριος στόχος κι αυτό το οποίο τάζουν στους υποψηφίους τους οι ιδιοκτήτες των κολλεγίων είναι η **αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων**. Δε χρειάζεται να τονίσουμε πόσο αυτή η αναγνώριση θα επιδείνωνε την κατάσταση σε μια ήδη τραγική εποχή για τους χιλιάδες άνεργους των ελληνικών πανεπιστημίων. Αν αναγνωριστεί ο επαγγελματίας (δικηγόρος, γιατρός κ.λπ.) από κάποιο ξένο (χώρας μέλους της Ε.Ε.) επαγγελματικό επιμελητήριο ή σύλλογο, η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να κάνει το ίδιο.

Αξίζει για την ιστορία να αναφερθεί ότι **όλα αυτά έχουν ξεκινήσει από τα βρετανικά πανεπιστήμια**, που, για να επιβιώσουν από τις περικοπές χρηματοδότησης, ίδρυσαν παραρτήματα σε άλλες χώρες κι έτσι ξεκίνησε και η συνεργασία με τα διάφορα κολλέγια. (Οι Άγγλοι ξέρουν να προστατεύουν το πανεπιστήμιό τους.)

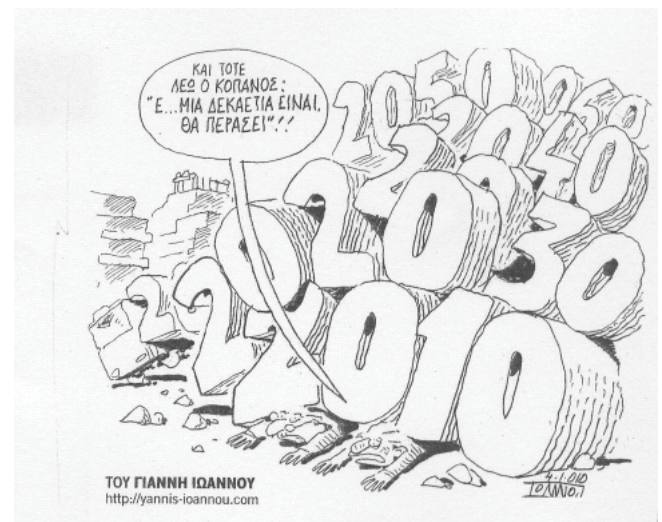
Απαξίωση του Υπουργείου Παιδείας

Πολύ σημαντική είναι και η απαξίωση του Υπουργείου Παιδείας που, κατά την Κομισιόν, δε θα μπορεί να αξιολογεί τα προγράμματα σπουδών των κολλεγίων που συνεργάζονται με ευρωπαϊκά ΑΕΙ, ούτε τα ακαδημαϊκά προσόντα των διδασκόντων, τις εγκαταστάσεις ή τη διαφήμιση. Το **ΕΚΕΠΙΣ** (Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Κέντρων Επαγγελματικής

Κατάρτισης) θα αδειοδοτεί πλέον και θα πιστοποιεί τα κολλέγια. Με τη δικαιολογία της ελεύθερης διακίνησης των υπηρεσιών παρακάμπτεται και η ίδια η Συνταγματική Συνθήκη, που δηλώνει ότι η Ε.Ε. δε θα αποφασίζει στα ζητήματα της παιδείας των κρατών μελών μόνη της.

Η κ. Διαμαντοπούλου είπε καθαρά ότι στόχος είναι η συμμετοχή περισσότερων Ελλήνων στη «Δια Βίου Εκπαίδευση». Μετάφραση στη νεοελληνική: **δεν υπάρχουν επαγγελματικά δικαιώματα**, ανά πάσα στιγμή θα επιμορφώνεστε, για να μετακινείστε στην αγορά εργασίας για τις δικές της ανάγκες μόνο.

Κάποια τελευταία νέα, αν δεν είναι απλά στάχτη στα μάτια, δείχνουν ελαχίστως ενθαρρυντικά, μιας και ακούστηκε ότι τα κολλέγια δεν θα ενταχθούν στην τριτοβάθμια, αλλά στη μεταδευτεροβάθμια εκπαιδευτική βαθμίδα, με **μια αντιστοιχία σαν αυτή των ΙΕΚ** ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα. Φυσικά οι ιδιοκτήτες ετοιμάζονται για τις αντίστοιχες κινήσεις και βλέπουμε...

Η Λατινική Αμερική

Στη **Βολιβία** ο εμβληματικός (Ινδιάνος) πρόεδρος Έβο Μοράλες επανεξελέγη με αυξημένο ποσοστό 63%, που του επιτρέπει να εφαρμόσει το Σύνταγμα του 2009 και όλες τις προοδευτικές μεταρρυθμίσεις που αυτό περιέχει.

Στην **Ουρουγουάη** εξελέγη πρόεδρος με 53% ο πρώην ηγέτης των ανταρτών Χοσέ Μουχίκα, με πιο μετριοπαθές πρόγραμμα, αλλά με πρώτη του κίνηση να δηλώσει ότι δεν αναγνωρίζει τους πραξικοπηματίες της Ονδούρας και τις «εκλογές» που αυτοί διοργάνωσαν.

Ούτε την αυλή του δεν μπόρεσε να συμμαζέψει ο διάδοχος του Μπους!

Οι Βρυξέλλες και τα εθνικά μας θέματα

του Νίκου Καργόπουλου,
Μέλους της Ε.Ε. του ΑΣΚΕ

Τι άληθο πρέπει να δούμε, για να αποφασίσουμε τι σημαίνουν για την πατρίδα μας οι συνάξεις των Βρυξελλών;

Από το περίφημο «η Εηλιόδα έχει δικίο στο Αιγαίο, αηηά ε-μείς δεν έχουμε κανένα συμφέρον να αναμειθούμε» του προεδρεύοντος τότε Γάλλου υπουργού Άμυνας Ρισάρ (που εφαρμόστηκε με την εκκωφαντική σιωπή της Ε.Ε. και κατά την πρόκληση των Ιμίων) φτάσαμε στο σημείο να σιωπά η Ε.Ε. (και ο γαλήνοερμανικός άξονας) ακόμη και όταν βιάνεται το δικό της συμφέρον, για να μη χάσει το ρόλο του «βονθού Σερίφη της Αμερικής», όπως έγραψαν οι «Φαϊνάνοισια Τάιμς».

Για το ζήτημα των Σκοπιών η Ε.Ε. ξεκίνησε με τη (ηεκτική) υποστήριξη των ελληνικών θέσεων (ούτε παράγωγο) και κατέληξε να υποστηρίξει τις προτάσεις του ανεκδιήγνητου Νίμιτς, που παριστάνει το μεσοδιαβήτη, ενώ είναι αυτός με το ρόμπι του που καθοδηγούν τους Σκοπιανούς. Οι ασκούντες τις ε-

ξουσίες στην Εηλιόδα μάς παραμυθιάζουν, παρουσιάζοντας ως επιτυχία την αναβολή της συζήτησης για το Σκοπιανό στην Ε.Ε. για λίγους μήνες, χωρίς καν υπενθύμιση του όρου για το όνομα!

Οι μάσκες έπεσαν εντελώς με την τουρκική υποψηφιότητα. Η Ε.Ε. ξεκίνησε με όρους συμπεριφοράς προς τους γείτονες και, όταν είδε ότι οι Τούρκοι την γράφουν εις τα παιδιότερα των υποδημάτων τους, οι όροι ως διά μαγείας εξαφανίστηκαν. Για να μην υπάρχει καμία αμφιβολία, οι Τούρκοι επέλεξαν ακριβώς την ώρα της «αξιολόγησης» για τα εξής:

Α) Ο πρωθυπουργός τους δήλωσε ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση να εφαρμοσούν το Πρωτόκολλο, ούτε να αποσύρουν τα στρατεύματα κατοχής από την Κύπρο.

Β) Τουρκικά μαχητικά παρηνόχησαν το υπηρεσιακό αεροσκάφος, που μετέφερε τον Έλληνα υπουργό Άμυνας στην Κύπρο.

Γ) Τουρκικά μαχητικά μνηκαν σφήνα σε ελληνικά και γαηηικά, που πραγματοποιούσαν κοινή άσκηση νότια της Ικαρίας.

Δ) Τουρκικό δικαστήριο έθεσε εκτός νόμου το φιλοκουρδικό κόμμα.

Για όηα αυτά και νοηηά παρόμοια η Ε.Ε. ομόφωνα (με την ψήφο και των υποφωδών που εκπροσωπούν σήμερα την Εηλιόδα και την Κύπρο) όχι μόνο δεν επέβαηε καμία κύρωση, αηηά άνοιξε άηηο ένα κεφάηαιο (απομύνουν άηηα δ από τα αρχικά 35).

Φαίνεται ηηέον ότι, ακόμη και αν τεηηικά επιηγειη η ειδική σχέση, η απαίτηση για συμμόρφωση της Τουρκίας προς το Διεθνές Δίκαιο δεν θα χρησιμοποιηθεί ούτε ως πρόσχημα για τον αποκλει-

σμό της ηηήρους ένταξης. Επομένως, κανένα όφεηος για τα εθνηκά μας θέματα.

Αντιθέτως, όπως έγραψε και ο Μ. Στυλιανού στο «Παρόν» της 13.12.09, η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε. την υποβίβασε σε «μέηος ειδικής κατηγορίας, με μειωμένα δικαιώματα και ασφάλιση».

Και ο Γ. Δεηαστίς συμμηήρωσε στο «Έθνος» της ίδιης μέρας ότι με την απόφαση των Βρυξελλών «η Τουρκία κατοχύρωσε ντε φάκτο ηηέον το εξωφρενηκό δικαίωμα

να μη ηαμβάνει υπ' όψιν της οποιοδήποτε δικαίωμα της κυπριακής Δημοκρατίας». Αιτά δεν θα είχαν συμβεί, αν το κυπριακό δεν είχε μηηέξει στα γρανάξια της Ε.Ε.

Η πρόσφατη Σύνοδος των Βρυξελλών αποκάηυσε ηηήρως τον καταστροφικό ρόλο της Ε.Ε. και για την οικονομία μας, αηηά γι' αυτό σε άηηο άρθρο. Προς το παρόν, μία παρατήρηση: Η κα Μέρκελ και η παρέα της (ποηιτικοί, τραπεζίτες, μεγαηο-

βιομήχανοι, γραφειοκράτες κ.ηη.) δεν κρύβουν ηηέον την απάτησή τους να εξουσιάζουν όχι μόνο τις δικές τους χώρες, αηηά και τη δική μας. Βρηκαν και το επιχείρημα: ότι το χάηι της εηληνηκής οικονομίας (που οι ίδιοι προκάηεσαν, με την τεράστια ευθύνη όσων ημεδαπών τους αποδέχονται) δήθεν επιηεδάζει αρνητικά τη δική τους οικονομία (δηηαδή τα κέρηα των μεγάηων επιχειρήσεών τους).

εφημερίδα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ» 7/11/2010

18/2/09
10/11/10